

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1973 *

Υ Π Ο

Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀνώτατον πνευματικὸν Ἰδρυμα τοῦ τόπου. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ τοῦ τόπου προσδιορίζεται ὑπ' αὐτῆς, σημαίνει ὅμως, ὅτι ἡ πνευματικὴ δημιουργία κυρίως ἀπὸ αὐτὴν κατὰ καθῆκον κρίνεται καὶ ἀξιολογεῖται. Λαμβάνομεν κατ' ἔτος περισσότερα βιβλία ἀπ' ὅσα εἶναι αἱ ἡμέραι τοῦ ἔτους πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν γραφόντων ἔχει καταστῆ συνείδησις, ὅτι ἡ Ἀκαδημία εἶναι πράγματι ἀνωτάτη πνευματικὴ ἀρχή. Ὅλοι οἱ γράφοντες εἴτε εἰς τὴν τέχνην τοῦ λόγου ἀνήκουν, εἴτε εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀποβλέπουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, δηλαδὴ εἰς τὸν καλὸν λόγον τῆς Ἀκαδημίας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου των. Βεβαίως λοιπὸν σὺν τῷ χρόνῳ ρίπτει ἡ Ἀκαδημία τὰς ρίζας τῆς εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ συνόλου, τοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας φανεροῦται ὡς πρὸς πολλὰς αὐτῆς πτυχὰς κατὰ τρόπον ἐπίσημον. Κυρίως κατ' αὐτὴν ἀνακοινοῦνται τὰ πλεῖστα τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀπονεμομένων τιμητικῶν διακρίσεων, γίνεται δὲ σύντομος ἀπολογισμὸς τοῦ ὅλου ἔργου τῆς.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξελέγη ὡς τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἔδραν *Ἐφηρμοσμένων Θετικῶν Ἐπιστημῶν (Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν)* ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς κ. **Νικόλαος Ρουσσόπουλος** καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα περὶ κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς του. Ἐπίσης ἐδημοσιεύθησαν τὰ Διατάγματα, δι' ὧν

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1973.

ἐκυρώθησαν ἡ ἐκλογή τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. **Περικλέους Θεοχάρη** ὡς τακτικοῦ μέλους εἰς ἐτέραν ἔδραν *Ἐφηρμοσμένων Θετικῶν Ἐπιστημῶν* (*Τεχνικῶν Ἐπιστημῶν*), καθὼς καὶ ἡ ἐκλογή τῶν ἀκολούθων ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας :

1) **Ἰωάν. Ἀργύρη**, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου τῆς Στουτγάρδης καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Στουτγάρδῃ Ὑπολογιστικοῦ Κέντρου.

2) **Pierre de la Coste - Messeliere**, μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων.

3) **Rudolf Pfeiffer**, ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, καὶ

4) **Βάσου Καραγιώργη**, Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Λευκωσίας.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προεκκηρύχθη ἡ πλήρωσις ἑξ (6) τακτικῶν ἐδρῶν τῆς Ἀκαδημίας :

1) *Φυσικῶν Ἐπιστημῶν*

2) *Κλασσικῆς Φιλολογίας*

3) *Λογοτεχνίας*

4) *Ἀρχιτεκτονικῆς*

5) *Θεολογίας καὶ*

6) *Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.*

Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι τὰ Διατάγματα περὶ κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ἄλλων ἐκλεγέντων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τακτικῶν μελῶν, ξένων ἐταίρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν. Ἐπανειλημμένως ἡ Ἀκαδημία ὑπέμνησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων δίχως μέχρι σήμερον νὰ καταστῇ τοῦτο δυνατόν. Ἄς σημειωθῇ ὅτι οἱ ξένοι ἐταῖροι καὶ τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη, ἵνα μὴ ὁμιλήσωμεν διὰ τὰ τακτικὰ μέλη, εἶναι ἐξέχουσαι προσωπικότητες, ἐξαίρετοι ἐπιστήμονες καὶ θερμοὶ φίλοι τῆς χώρας μας.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ σήμερον ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, τὴν εὐχὴν ὅπως ἐκδοθῶσι τὰ σχετικὰ διατάγματα.

Ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀκαδημίας ἀπουσιάζουν τὴν στιγμήν αὐτὴν τέσσαρα τακτικὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ἀπέσπασεν ὁ θάνατος. Κατὰ σειρὰν χρόνου θανάτου τὰ ἀείμνηστα μέλη εἶναι ὁ *Ἡλίας Βενέζης*, ὁ *Βασίλειος Μαλάμος*, ὁ *Γεώργιος Πανταζῆς* καὶ ὁ *Γεώργιος Κοσμετάτος*.

Ὁ *Ἡλίας Βενέζης* κατέστη ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸς πεζογράφος τῆς γενεᾶς μας. Μὲ τὰ δύο του κυριώτερα ἔργα, δηλαδὴ τὴν «*Αἰολικὴν Γῆν*» καὶ τὸ «*Νούμερο 31328*», ὁ Βενέζης ἐφώτισε τὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα εἰς χρόνους ἐξόχως ζοφεροὺς καὶ διὰ τοῦτο ἡ λογοτεχνικὴ του ἀξία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐθνικὴν μοῖραν καὶ δόξαν. Ὁ Ἀἰβαλιώτης Βενέζης ἔθηκε τὴν τέχνην του, τὸ δῶρον ποὺ τοῦ ἔδωκε ὁ Θεός, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑθνους δίχως ποτὲ νὰ νοθεύσῃ ἢ νὰ προδώσῃ τὴν τέχνην.

Ὁ *Βασίλειος Μαλάμος* διεκρίθη ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν σπουδῶν του ἐν Γερμανίᾳ διὰ τὸ ἐρευνητικόν του πνεῦμα. Ἀνεδείχθη ὑψηλῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου καὶ ἐγένετο διευθυντὴς τῆς τετάρτης παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀκολούθως δὲ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς θεραπευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὸ νεόδμητον Μαιευτήριον «*Ἀλεξάνδρα*». Τὴν κλινικὴν ταύτην ὁ Μαλάμος ἀνέδειξεν εἰς πρότυπον Θεραπευτικὸν Ἰδρυμα καὶ συνεχέντρωσε πέριξ αὐτοῦ ἐξαιρετοὺς νέους ἰατροὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ τιμοῦν τὴν μνήμην του διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδαγμάτων του.

Ὁ *Γεώργιος Πανταζῆς*, λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐμελέτησε τὰς βιολογικὰς ἐπιστήμας ἐν Μονάχῳ, ἔνθα καὶ ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ. Τυχὼν ὑποτροφίας τῆς Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἐμελέτησε τὴν πανίδα τῆς Μεσογείου εἰς τὸν ζωολογικὸν σταθμὸν τῆς Νεαπόλεως. Διὰ νεωτέρας ὑποτροφίας προερχομένης ἀπὸ τὴν Rockefeller Foundation εἰργάσθη εἰς τὸν ἀνθελονοσιακὸν ἀγῶνα. Ἐγένετο καθηγητὴς τῆς ζωολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, ἐν συνεχείᾳ δὲ κατέλαβε τὴν ἑδραν τῆς βιολογίας.

Καὶ τὰ τρία ὡς ἄνω ἀείμνηστα τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς πνευματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς των δημιουργίας.

Ὁ Γεώργιος Φωκᾶς Κοσμετᾶτος ὑπῆρξεν ἑκτακτος Καθηγητὴς τῆς ἱστολογίας καὶ ἐμβρυολογίας εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ μετέπειτα τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας. Τὸ ἔτος 1929 ἐξελέγη πρόεδρος καὶ τὸ 1945 τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας. Ἀξίος ἀπὸ μορφώσεως καὶ χαρακτηρὸς συνεδύαζεν εἰς ἀρμονικὴν ἐνότητα τὴν δημιουργικὴν φαντασίαν τοῦ θετικοῦ πνεύματος τοῦ φυσιοδίφου, ἡ δὲ εἰδικότης τὴν ὁποίαν ἐθεράπευσεν ὑπῆρξεν ἡ κορυφὴ τῆς πυραμίδος εἰς ἣν ἀνῆλθεν, ὡς ἐπιστέγασμα καθολικῆς, συνάμα βαθείας μορφώσεως καὶ ὑψηλοῦ ἥθους.

Πόσον βαθείας ρίζας ρίπτει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἕθνους καταφαίνεται ὅτι εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν δωρεὰς καὶ ἀθλοθεσίας προσετέθησαν ἐφέτος καὶ ὀκτὼ (8) νέαι, αἱ ἀκόλουθοι:

1) Ἡ Κυρία *Ἑλλη Μαλάμου* ἠθλοθέτησε βραβεῖον, προκηρυσσόμενον ἀνὰ διετίαν, ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐκ δρχ. 50.000 ἐκάστοτε, πρὸς βράβεισιν τῆς καλλιτέρας μελέτης, ἐκδεδομένης ἢ ἀνεκδότου, ἐρευνητικοῦ χαρακτῆρος εἰς τὸ πεδίον τῆς πυρηνικῆς ἱατρικῆς, ἥτοι ἐπὶ θέματος ἀναλόγου πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἐπιστήμης, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀφιερωθῇ ὁ ἀείμνηστος σύζυγός της καὶ συνάδελφος ἀκαδημαϊκὸς *Βασίλειος Μαλάμος* κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν.

Τὸ χρηματικὸν ἔπαθλον τοῦ βραβείου ἠϋξήθη εἰς δρχ. 100.000 τῇ εὐγενεῖ συμβολῇ τοῦ κ. *Σπύρου Μαλάμου* καὶ τῆς Κυρίας *Λίνας Τσαλδάρη*.

Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ὁ κ. *Γεώργ. Χανδρῆς* ἐδώρησεν, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλ. Μαλάμου, ποσὸν δρχ. 15.000, ἵνα τοῦτο διατεθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας.

2) Ὁ *Μητροπολίτης Ἀξώμης Κύριος Μεθόδιος Φούγιας* ἠθλοθέτησε βραβεῖον ἐξ 100.000 δραχμῶν, διὰ τὴν συγγραφὴν ἔργου, ἐπιλεγησομένου ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀξώμης.

3) Ὁ *Δῆμος Ρόδου* ἠθλοθέτησεν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐνσωματώσεως τῆς Δωδεκανήσου, δύο βραβεῖα ἐξ 150.000 δρχ. ἕκαστον, διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς νήσου Ρόδου ἀπὸ τῆς περιελεύσεως αὐτῆς εἰς τοὺς Ἰππότες τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς καταλήψεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν.

4) Ὁ κ. *Νικόλαος Λινάρδος* ἠθλοθέτησε βραβεῖον δρχ. 50.000, διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ τῆς ἱστορίας τῶν χωρίων καὶ τῶν συν-οικισμῶν τῆς περιοχῆς Ἀνατολικῆς Αἰγιαλείας.

5) Ἡ κυρία *Αἰλν Δράκου* ἠθλοθέτησε βραβεῖον δρχ. 60.000 εἰς μνήμην Ἀλέκου Δράκου, διὰ τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης με θέμα τὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδιστρίου.

6) Ἡ *Τράπεζα* τῆς Ἑλλάδος ἐδώρησε ποσὸν δρχ. 15.000, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ διατεθῇ διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας.

Ἰδιαιτέρα ὁμως μνεῖα πρέπει νὰ γίνῃ ἐνταῦθα δύο μεγάλων δωρεῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν :

Ἡ Κυρία *Εἰρήνη Ἀλιβιζάτου* παρητήθη, ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας, τῆς ἐπικαρπίας τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως καὶ Βουλῆς ἀκινήτου. Τὴν ἐπικαρπίαν εἶχεν αὕτη δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ συζύγου της ἀειμνήστου Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου. Ἦδη τὸ ἀκίνητον περιῆλθεν εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἡ Ἀκαδημία θὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἀξιοποίησιν τοῦ ἀκινήτου τούτου, ἐκφράζει δὲ καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας της εἰς τὴν κυρίαν Εἰρήνην Ἀλιβιζάτου.

Ὁ κ. *Δημήτριος Γεωργακάς*, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βορείου Dakota τῶν ΗΠΑ, ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν λεξικογραφικὴν ὕλην τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) δελτίων, στεγαζομένην ἤδη εἰς εἰδικὸν Λεξικογραφικὸν Κέντρον τοῦ ἀνωτέρω Πανεπιστημίου καὶ συγκεντρωθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ διὰ

τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν ἐνὸς πλήρους ἑλληνοαγγλικοῦ Λεξικοῦ καὶ μελλοντικὴν ἔρευναν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, λογοτεχνίας καὶ συναφῶν κλάδων ἐρεῦνης ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνδεχομένην σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ πρώτου Ἑλληνοελληνικοῦ Λεξικοῦ τῆς ὁμιλουμένης καὶ καλλιεργημένης Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης (τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου, τῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς ἐπιστήμης). Ἡ ὡς ἄνω λεξικογραφικὴ ὕλη, ἣτις ἀναμένεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τρία καὶ ἡμισυ ἑκατομύρια (3.500.000) δελτία, θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἐτῶν 1983 καὶ 1985. Ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησίν της τόσον διὰ τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Γεωργακᾶ ὅσον καὶ διὰ τὴν δωρεάν.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας εἰσῆχθησαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1160 τόμοι ἑλληνικῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ 632 ξένων.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀκαδημίας ἑπτὰ ἀνακοινώσεις τακτικῶν καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν καὶ εἴκοσι ἕξ ἀνακοινώσεις τρίτων. Ὡσαύτως ἐξεφωνήθησαν ἐννέα ὁμιλαὶ ἐκ μέρους τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία ἐώρτασεν ἐφέτος τὴν ἐπέτειον τῆς συμπληρώσεως τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ποιητοῦ *Κωστῆ Παλαμᾶ* εἰς ἑκτακτον δημοσίαν συνεδρίαν καθ' ἣν ὠμίλησαν, μετ' εἰσῆγησιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, οἱ ἀκαδημαῖκοι κ.κ. **Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας καὶ Πέτρος Χάρης**.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον τῆς συμπληρώσεως 500 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου *Νικολάου Κοπερνίκου*. Ἐπραγματοποιήθη εἰδικὴ ἑκτακτος δημοσία συνεδρία τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας, καθ' ἣν ὁ ἀκαδημαῖκος κ. **Ι. Ξανθάκης** ὠμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου σοφοῦ.

Ὡσαύτως ἐγένοντο τὰ ἀκόλουθα ἐπιστημονικὰ μνημόσυνα: α) τοῦ ἀκαδημαῖκοῦ *Ἰωάν. Σπυροπούλου* (μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἀκαδημαῖκὸν κ. **Μιχαὴλ Στασινόπουλον**), β) τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας *Σοφίας Ἀντωνιάδου* (μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἀκαδημαῖκὸν κ. **Διον. Ζακυ-**

θηνόν) καὶ γ) τοῦ Ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἀκαδημίας *Γεωργ. Παπανικολάου* (μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. **Νικ. Λοῦρον**).

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη εἰς τὰς ἐορτάς ἐπὶ τῇ 107ῃ ἐπετείῳ τοῦ ὀλοκαυτώματος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀρχαδίου διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Περ. Θεοχάρη**.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐξεπροσωπήθη εἰς τὰ ἐξῆς διεθνῇ συνέδρια :

Εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ συνελθοῦσαν ἐτησίαν γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Διεθνoῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Διον. Ζακυθινοῦ** καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς κ. **Ι. Θεοδωρακοπούλου**.

Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνελθοῦσαν σύνοδον τοῦ Προεδρείου τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν, καθὼς ἐπίσης εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ συνελθὸν Συνέδριον Εὐρωπαϊκῶν Ἀνταλλαγῶν εἰς τὰς Ἀνθρωπιστικὰς καὶ Κοινωνικὰς Ἐπιστήμας, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς κ. **Ι. Θεοδωρακοπούλου**.

Εἰς τὸ ἐν Βάρνα συνελθὸν 15ον Παγκόσμιον Συνέδριον Φιλοσοφίας, τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐξεπροσώπησεν ὡσαύτως ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτῆς κ. **Ι. Θεοδωρακόπουλος**, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ἐκ νέου παμψηφεί ἀντιπρόεδρος τῆς Fédération Internationale de Philosophie, ἣτις ἐδρεύει ἐν Γενεύῃ. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον μετέσχον διὰ πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Φιλοσοφίας κ. **Λ. Μπενάκης** καθὼς καὶ οἱ συντάκται τοῦ Κέντρου κυρίαι **Κελεσίδου - Γαλανοῦ** καὶ **Δραγώνα - Μονάχου**.

Τὸν Ὀκτώβριον 1973 συνεκλήθη ἐν Βενετίᾳ τὸ Β' Διεθνὲς Συνέδριον Ἱστορίας τοῦ Βενετικοῦ Πολιτισμοῦ μὲ θέμα ἡ Βενετία μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰῶνα.

Τὸ Συνέδριον τοῦτο διωργανώθη διὰ κοινῆς συνεργασίας τῶν τριῶν ἐν Βενετίᾳ ἀξιολογωτέρων Ἰδρυμάτων ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ἥτοι τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν, τοῦ Ἰδρύματος Giorgio Cini καὶ τοῦ ἀρτισυστάτου Γερμανικοῦ Κέντρου Βενετικῶν Μελετῶν. Τὸ προηγού-

μενον Α' συνέδριον εἶχε διοργανωθῇ τὸ 1968 ὑπὸ μόνου τοῦ Ἰδρύματος Cini, τὸ ὅποιον ὅμως προέκρινε καὶ προέτεινεν ἐφέτος τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου συνεργασίαν του. Τοιουτοτρόπως διὰ πρώτην, ἴσως, φορὰν διοργανώθη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διεθνὲς ἐπιστημονικὸν συνέδριον ὑπὸ ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ ιδρύματος ἐν ἰσοτίμῳ συνεργασίᾳ μετ' ἀντιστοίχων ιδρυμάτων δύο μεγάλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ μὲ θέμα εὐρυτάτου ἐνδιαφέροντος.

Ἐκ τῶν μετασχόντων τοῦ Συνεδρίου Ἑλλήνων ἀπὸ πλευρᾶς Ἀκαδημίας παρουσίασεν ἐμπεριστατωμένας εἰσηγήσεις ἢ συνεισηγήσεις οἱ ἀκαδημαῖκοι κ.κ. **Δ. Ζακυθηνὸς** καὶ **Γρηγ. Κασσιμάτης** καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ κ. **Λ. Βρανούσης**.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διεθνῶν συνεδρίων, μέλη τῆς Ἀκαδημίας ἢ ἐπιστήμονες τῶν Κέντρων Ἑρεῦνης αὐτῆς μετέσχον καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα διεθνῇ συνέδρια ἢ διεθνεῖς ἐκδηλώσεις. Οὕτω :

Ὁ ἀκαδημαῖκός κ. **Ι. Ξανθάκης** προήδρευσε τοῦ εἰς Ἀθήνας συνελθόντος τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον Παγκοσμίου Μαθηματικοῦ Συνεδρίου εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου ἑλληνοσ μαθηματικοῦ Κωνστ. Καραθεοδωρῆ, ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τῆς γεννήσεώς του.

Ὁ ἀκαδημαῖκός κ. **Γ. Μυλωνᾶς** μετέσχεν εἰς τὴν ἐν Μαδρίτῃ συνελθούσαν συνεδρίαν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διεθνοῦς Ἐταιρείας μελέτης τῶν Προϊστορικῶν Θρησκευμάτων.

Ὁ ἀκαδημαῖκός κ. **Π. Ζέπος** μετέσχεν εἰς Ρώμην τῆς ἐτησίας συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου πρὸς ἐνοποίησην τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ὁ ἀκαδημαῖκός κ. **Περ. Θεοχάρης** μετέσχε τοῦ ἐν Μονάχῳ συνελθόντος διεθνοῦς συνεδρίου Θραύσεως.

Ὁ ἀκαδημαῖκός κ. **Διον. Ζακυθηνὸς** μετέσχε τῆς εἰς Παρισίους διασκέψεως ἐμπειρογνομόνων διὰ θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν χωρῶν τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

Ἐπίσης, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Διον. Ζακυθηνός**, Πρόεδρος τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βυζαντινῶν Σπουδῶν, προήδρευσε τῆς ἐν Χίφ συνελθούσης κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ἣτις ἡσχολήθη μὲ θέματα ἐπιστημονικὰ καὶ διοικητικὰ ἀφορῶντα ἰδιαίτερος εἰς τὸ ἐν Κύπρῳ ὀργανούμενον κατὰ τὸ ἔτος 1976 Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν. Παρέστησαν, πλὴν τοῦ κ. Ζακυθηνoῦ, οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κύριοι **Ἀνδρ. Ξυγγόπουλος**, **Γρηγ. Κασιμάτης** καὶ **Παν. Ζέπος**, ἐπίσης δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ κ. **Λ. Βρανoῦσης** καὶ ὁ συντάκτης τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου καὶ Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. **Σπυρ. Τρωϊᾶνος**.

Ὁ κ. **Λ. Βρανoῦσης** μετέσχε δι' εἰσηγήσεώς του καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς UNESCO ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Association Internationale d' Etudes du Sud - Est Europeen ὀργανωθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐπιστημονικὸν συμπόσιον.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἀστρονομίας καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν κ. Κωνστ. Μακρῆς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου μετέβησαν εἰς Πολωνίαν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ μετέσχον εἰς τὴν Ἑκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Διεθνoῦς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως καὶ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ 500ετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου πολωνοῦ ἀστρονόμου Νικολάου Κοπερνίκου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Συντάξεως Ἱστορ. Λεξικοῦ κ. Δικ. Βαγιακάκος μετέσχε τῆς ἐν Νέα Ὑόρκῃ Πέμπτης Συνόδου τῆς ομάδος τῶν εἰδικῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμ. Ἐθνῶν, θέμα ἔχούσης τὴν τυποποίησιν γραφῆς τῶν γεωγραφικῶν ὀνομάτων.

Οἱ συντάκται τοῦ ἀνωτέρω Κέντρου Νικ. Κοντοσόπουλος καὶ Δημ. Κρεκούκας μετέσχον δι' ἀνακοινώσεών των εἰς τὸ ἐν Μαλάγα τῆς Ἰσπανίας συνελθὼν Ε' Συνέδριον τοῦ Γλωσσικοῦ Ἀτλαντος τῆς Μεσογείου.

Τέλος, ἀναφέρομεν τὰς τιμητικὰς διακρίσεις τῶν ὁποίων ἔτυχον ὠρισμένοι ἀκαδημαϊκοί. Οὕτω :

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **Ι. Θεο-**

δωρακόπουλος ἐξέλεγή ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Διον Ζακυθινός** ἐξέλεγή ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱστορίας τῆς Μαδρίτης.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικ. Λοῦρος**, μεταβάς εἰς Σικάγον, ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν τοῦ Διεθνoῦς Κολλεγίου τῶν Χειρουργῶν, προεδρεύσας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κολλεγίου.

Τὸ ἐρευνητικὸν ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας συνεχίσθη καρποφόρως κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ὥς τοῦτο προκύπτει καὶ ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις. Οὕτω ἐξεδόθησαν ἐφέτος :

α) Ἡ πραγματεία τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰωάνν. Τρικκαλινοῦ** ὑπὸ τὸν τίτλον «*Γεωλογία τῆς Ἀκροπόλεως — Μικροτεκτονικαὶ Ἔρευναι*» καὶ

β) Ἡ ἐργασία τοῦ κ. **Ἀριστ. Πασαδαίου** «*Περὶ Λαϊκῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Ἰμβρου*».

Ἐπίσης ἤρξατο καὶ προχωρεῖ ἡ ἐκτύπωσις τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1973, τῶν ὁποίων τὸ α' τεῦχος ἐκκυκλοφορήθη ἤδη, προχωρεῖ δὲ ἡ ἐκτύπωσις τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1972.

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Κέντρων Ἑρεῦνης ἀναληφθείσας ἐκδόσεις :

Κέντρον Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας :

1. Ἐξετυπώθη ὁ λαογραφικὸς χάρτης τοῦ ζυγοῦ τοῦ ξυλίνου ἀρότρου καὶ ἀπεστάλη μετὰ τῶν χαρτῶν τῶν πυρῶν καὶ τοῦ ξυλίνου ἀρότρου πρὸς ἐκθεσιν εἰς τὸ ἐν Σικάφῳ συνελθὸν Ἀνθρωπολογικὸν Συνέδριον.

2. Ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ΚΒ' τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου, ἡ ὁποία θὰ περιλάβῃ μελέτας τῶν συντακτῶν τοῦ

Κέντρου, αναφερομένας εἰς ἐνδιαφέροντα θέματα τοῦ ἐκ παραδόσεως ἑλληνικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

3. Ἦρχισεν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ συνεχίζεται ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἔκδοσιν τόμου δημῳδῶν μελωδιῶν ἐκ τῆς νησιώτικης Ἑλλάδος, τοῦ ἔργου τῆς μουσικολογικῆς ἐπεξεργασίας αὐτοῦ ἀνατεθέντος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν μουσικολόγον κ. Σπυρ. Περιστέρην.

Κέντρον Συντάξεως Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ:

1. Ἦρχισεν ἡ ἐκτύπωσις ὀγδοήκοντα γλωσσικῶν μελετῶν τοῦ Γεωργίου Χατζιδάκι εἰς ἓνα ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γλωσσολογικαὶ Ἑρευναι» τόμος Β'.

2. Συνεχίσθη ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Γλωσσικοῦ Ἀτλαντος τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ ἐκτύπωσιν συντακτικῶν σειρῶν τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης διὰ τοῦ ἀποδελτιωθέντος νέου διαλεκτικοῦ ὕλικου ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα ἐκ τόπων, ἐξ ὧν διὰ πρώτην φορὰν ἔχομεν γλωσσικὸν ὕλικόν, καθὼς καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν παλαιῶν εἰδικευμένων συντακτικῶν, ἀνέστειλε τὴν συνέχισιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ β' ἡμιτόμου τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ Λεξικοῦ. Ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκτυπώσεως θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους, ρυθμιζομένου ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τοῦ ἀνακύψαντος θέματος τοῦ τυπογραφείου.

Κέντρον Ἑρεῦνης Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ:

Τὸ «Ἀρχεῖον Ψαῶν», καταρτισθὲν καὶ ἐκδιδόμενον ὑπὸ Β. Σφυρόερα, ἐξετυπώθη ἤδη κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ὁ Α' τόμος (ἐξ ὑπερεξακοσίων σελίδων μεγάλου σχήματος, περιλαμβάνων 480 ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1821 - 1824) θὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ 1974, ὅτε συμπληροῦνται 150 χρόνια ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Ψαῶν.— Ἡ Ἑφημερὶς τῶν ἐτῶν 1791 - 1797, δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα, καταρτιζομένη εἰς πλήρες σῶμα διὰ τῆς φωτογραφί-

σεως τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος διασωθέντων τευχῶν αὐτῆς, ἐπανεκδίδεται φωτοτυπικῶς μὲ ταχὺν ρυθμόν. Ἐξετυπώθησαν ἤδη ὁ Α' τόμος, τοῦ ἔτους 1791 (σελίδες 600) καὶ ὁ Β' τόμος, τοῦ ἔτους 1792 (σελίδες 892).— Τὰ *Χαράγματα τοῦ Παρθενῶνος*, ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἀναστ. Ὁρλάνδου τῇ συνεργασίᾳ Λεάνδρου Βρανούση, ἔχουν ἀπὸ μακροῦ ἐκτυπωθῇ καὶ δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ συμπλήρωσις τοῦ τόμου διὰ φωτογραφικῶν πινάκων ἐκτὸς κειμένου.— Εὐρίσκονται ἐπίσης εἰς τὸ τυπογραφεῖον τὰ *Χειρόγραφα τῶν Μετεώρων* (τόμος Β'), ἡ κριτικὴ ἔκδοσις τοῦ Κρητὸς ποιητοῦ **Γεωργίου Χούμνου**, παρασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γεωργ. Μέγα, καθυστερημένοι τόμοι τῆς *Ἐπετηρίδος* τοῦ Κέντρου κ.ἄ.

Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ :

1. Συνεχίσθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Α' τόμου τοῦ πολυτόμου δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσουν αἱ ἐπιτομαὶ ἐγγράφων τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Foreign Office μετὰ τῆς Βρεταννικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν Βρεταννικῶν Προξενείων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1827 - 1905. Ὁ Α' τόμος καλύπτει τὴν περίοδον 1827 - 1832. Τὸ δημοσίευμα τοῦτο θὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν σειρὰν τῶν *Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας*.

2. Ὡλοκληρώθη ἡ ἐπεξεργασία τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Γεωργίου Ψύλλα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐκτυποῦνται, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἔχουν κυκλοφορηθῇ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1974.

3. Συνεχίσθη ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐπιστολῶν τοῦ ἐν Πρεβέξῃ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἀγγλίας William Meyer πρὸς τὸ Foreign Office καὶ τὰς Βρεταννικὰς Ἀρχὰς τῶν Ἰονίων Νήσων περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γεγονότων κατὰ τὰ ἔτη 1820 - 1832. Αἱ ἐκθέσεις αὗται θὰ δημοσιευθῶν ὡσαύτως εἰς τὴν σειρὰν *Μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας*.

4. Ἐπίσης συνεχίσθη ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ὕλικου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ τὸν τόμον Α' τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀρχείου Ἰωάννου Κωλέττη.

Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου :

1. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συντελουμένης ἐργασίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νομοκάνονος τοῦ Μανουὴλ Μαλαξοῦ κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφὴν συνεχίσθη ἡ ἀνεύρεσις καὶ ταύτισις τῶν πηγῶν αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ ἀντιβολὴ τοῦ ἐν τῷ Κέντρῳ εὕρισκομένου χειρογράφου πρὸς τὰ ἕτερα σωζόμενα τοιαῦτα.

2. Ἐκτυποῦνται οἱ ὑπ' ἀριθμ. 18 καὶ 19 τόμοι τῆς Ἑπετηρίδος τοῦ Κέντρου.

Κέντρον Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων :

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν βοηθητικῶν ἔργων τοῦ Κέντρου ἐκυκλοφόρησεν εἰς χίλια ἀντίτυπα ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου τοῦ Pfeiffer «Ἱστορία τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας» ἀποτελούμενα ἐκ 375 σελίδων. Διὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν ἐγένετο ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου τοῦ B. A. Groningen «Traité de Critique de Textes Grecs».

Κέντρον Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας :

1. Ἐκυκλοφορήθη ὁ ὑπ' ἀριθμ. 2 (1972) τόμος τῆς Ἑπετηρίδος τοῦ Κέντρου «Φιλοσοφία», εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα Συστηματικῆς Φιλοσοφίας καὶ Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας, παρουσιάσεις καὶ κρίσεις βιβλίων κλπ. Καὶ ὁ 2ος τόμος τῆς «Φιλοσοφίας» εἶχε τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ὁ πρῶτος ζωηρὰν ζήτησιν καὶ εὐμενὴν ὑποδοχὴν.

2. Ἦρχισεν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3 (1973) τόμου τῆς ἀνωτέρω Ἑπετηρίδος.

3. Συνεπληρώθη ἡ ἐκτύπωσις τῆς ἐπανεκδόσεως τῆς «Συνόψεως τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας» τῶν Tennemann - Κούμα. Ὁ τόμος θὰ κυκλοφορηθῇ συντόμως διὰ τῶν βιβλιοπωλείων εἰς λίαν ἐπιμελημένην ἔκδοσιν.

Κέντρον Ἑρεῦνης Ἀστρονομίας καὶ Εφαρμοσμένων Μαθηματικῶν:

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάννου Ξανθάκη Κέντρον τοῦτο ἐδημοσίευσεν τέσσαρας πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας.

Ἐπίσης, συνέχισε καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1973 τὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας ἐπὶ διαφόρων προγραμμάτων ἀστρονομικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. **Ἰω. Ξανθάκη** τελοῦσα Ἐθνικὴ Ἀστρονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὠργάνωσε σειρὰν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων μεταξὺ τῶν ἐλλήνων ἀστρονόμων ἐπὶ ἐπικαίρων ἀστρονομικῶν θεμάτων.

Τὸ ἀναληφθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἔργον τῆς συλλογῆς καὶ παρασκευῆς τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν καλυπτόντων τὸν ἐλληνικὸν χῶρον χαρτῶν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας (*Tabula Imperii Romani*) παρουσίασε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἱκανὴν πρόοδον. Ἡ φιλόλογος κυρία **Ἄννα Ἀβραμέα** μετέβη εἰς τὴν Λιουμπλιάναν τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἐμπειρογνωμόνων, εἰς τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν σχετικὰ προβλήματα, παρέδωσε δὲ εἰς τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν ἔκδοσιν Γιουγκοσλάβους ἐμπειρογνώμονας τὸ παρασκευασθὲν ὑλικὸν περὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Θεσσαλονίκης ὡς καὶ σχέδιον τῆς πόλεως. Ἐπίσης ἡ κυρία Ἀβραμέα μετέβη εἰς τὴν ἐν Φιλιππουπόλει Βουλγαρίας συνελθοῦσαν τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν *Tabula Imperii Romani*, σύνοδον ἐμπειρογνωμόνων.

Ὅμως τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας κατατρέπει θὰ ἔλεγα ἀπὸ μίαν παλαιὰν πληγὴν ἢ ὁποία, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπάθειας, δὲν κατέστη δυνατόν νὰ θεραπευθῇ. Πρόκειται διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν συντακτῶν, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἐπιστημονικὰς δυνάμεις τῆς Ἀκαδημίας. Πολλὰ διαβήματα ἐγένοντο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν πρὸς ἄρσιν τῆς ἀδικίας αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὅπως ἐτονίσαμεν καὶ ἄλλοτε, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο, τὸ ὁποῖον νὰ διατηρῇ εἰς ἐργήγορσιν τὴν αὐτοσυνειδησίαν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς γίνεται εἰς τὰ Κέντρα Ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας, διὰ τῆς συνεπικουρίας τῶν παρ' αὐτοῖς συνεργαζομένων συντακτῶν.

Ἐρχόμεθα νῦν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν τιμητικῶν διακρίσεων :

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται :

1) *Εὐφημος μνεία* εἰς τὸν κ. **Στυλιανὸν Μαγειρίαν** διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν ἀνέκδοτον μελέτην μὲ θέμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς ἐνεργειακῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐργασία ὑπεβλήθη διὰ τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. βραβεῖον εἰς μνήμην Β. Καρδαμάκη. Ἡ μελέτη βασικῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν κατασκευὴν ἰσχυρῶν ἀντλητικῶν συγκροτημάτων εἰς τὰ προγραμματισθέντα ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. φράγματα τοῦ ποταμοῦ Νέστου ὡς καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὰ ἔργων. Τὸ λίαν ἐνδιαφέρον θέμα τῶν ταμειυτηρίων ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται ὁ συγγραφεύς, εἶναι ὅλως ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν.

2) *Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Παῦλον Χαριστὸν** διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τὸ βραβεῖον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου, ἀνέκδοτον ἐργασίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ δημῶδη ὀνόματα τῶν φυτῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος». Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Χαριστοῦ παρουσιάζει διπλοῦν ἐνδιαφέρον, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ ἀπόψεως γλωσσολογικῆς, λαογραφικῆς, ἐθνογραφικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς συμβάλλουσα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χλωρίδος τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ περαιτέρω βοτανικὰς μελέτας ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν.

3) *Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Σταῦρον Μαριάδην**, Ἐπιμελητὴν τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ Πολιτικῆς τῆς Γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διὰ τὸ βιβλίον του μὲ θέμα «Τάσις τῶν γεωργῶν πρὸς συνεργασίαν». Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ πρωτοτυπία τοῦ βιβλίου ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι, βάσει τῶν δεδομένων τῆς γεωργικῆς ταύτης ἐρεῦνης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαγκαδᾶ τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης, διερευνᾶται ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Διεθνοῦς χώρου δι' ἐφαρμογῆς τῶν νεωτέρων ψυχοκοινωνιολογικῶν μεθόδων ἡ τάσις τῶν γεωργῶν πρὸς συνεργασίαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ συνεταιριστικοῦ πλαισίου.

4) *Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Βλάσιον Γωγούσην** διὰ τὸ βιβλίον του «Ναρ-

κωτικά καὶ Τοξικομανεῖς». Ὁ συγγραφεὺς κατὰ τρόπον σαφῇ καὶ ἐνημερωτικὸν περιγράφει τὰ συνηθέστερα αἷτια τῆς τοξικομανίας, τοὺς τρόπους λήψεως τῶν ναρκωτικῶν, ἀπαριθμεῖ δὲ καὶ περιγράφει τὰ ναρκωτικά, τὴν προέλευσίν των, τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ λαθρεμπόριον αὐτῶν. Ἐκθέτει ἀπόψεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ οὐσιαστικῶς ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν τούτοις κρούει τὰς θύρας τῆς λόγῳ τοῦ κινδύνου τῆς μεταδόσεως διὰ τῶν τουριστῶν καὶ τῆς διόδου τῶν πρώτων ὑλῶν ἐξ Ἀνατολῶν διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς. Σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ ἐπίγνωσις τοῦ θέματος ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας.

5) *Βραβεῖον* εἰς τὴν κυρίαν **Joyce Taylor - Παπαδημητρίου**, Διευθύντριαν τοῦ Τμήματος Ἰῶν τοῦ Θεαγενείου Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ἀξιόλογον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῆς εἰς τὰς ἰώσεις, κλάδον τῆς Ἰατρικῆς, ὅστις καὶ ἐν Ἑλλάδι ἤρχισε καλλιεργούμενος.

6) *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 50.000, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Ἀν. Τσοῦφλη*, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Δημήτριον Μάγειρον**, ἐπιστημονικὸν σύμβουλον τῆς General Electric εἰς Η.Π.Α., διὰ τὸ ὅλον ἐπιστημονικὸν ἔργον του. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Μαγείρου ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐφηρμοσμένα μαθηματικὰ ἐπὶ διαφόρων πεδίων ἐρεῦνης, ἡ δὲ ἐπιστημονικὴ του δρᾶσις ἐκδηλώνεται μὲ ὀργάνωσιν μαθημάτων καὶ ὁμιλιῶν, ὡς καὶ διαλέξεων εἰς σεμινάρια διαφόρων ἐργαστηρίων ἐρεῦνης. Μὲ τὰς δημοσιευθείσας ἐργασίας του ὁ κ. Μάγειρος ἔφερεν εἰς φῶς πολλὰ νέα συμπεράσματα θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Διὰ πολλὰ ἐκ τῶν θεωρητικῶν συμπερασμάτων του ὑπάρχουν ὁμάδες ἐρεῦνης εἰς διάφορα ἐργαστήρια μὲ τὸν σκοπὸν τῆς πρακτικῆς των χρησιμοποίησεως.

7) *Τὰ δύο Βραβεῖα Βάσου Κριμπᾶ*, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 25.000 ἕκαστον, προκηρυχθέντα πρὸς βράβευσιν ἀνεκδότου μελέτης ἀναφερομένης εἰς βιολογικὸν θέμα τῶν γεωπονικῶν ἐπιστημῶν, ἀπονέμονται εἰς τοὺς κ. **Ἐμμανουὴλ Ἀναγνωστόπουλον**, διδάκτορα Γεωπονικῶν

Ἐπιστημῶν ἐκ Θεσσαλονίκης, καὶ **Νικόλαον Καραντώνη**, γεωπόνον, Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀμπέλου, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑποβληθείσας διὰ τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα δύο ἀνεκδότους ἐργασίας. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ἑμμ. Ἀναγνωστοπούλου ἔχει ὡς ἀντικείμενον λίαν ἐνδιαφέροντα θέματα διὰ τὴν ἀμπελουργίαν καὶ μάλιστα τὴν ἑλληνικὴν ὡς ἀναφερομένη εἰς κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν προϊόν, τὴν αὐτόχθονα κορινθιακὴν σταφίδα.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Νικολ. Καραντώνη εἶναι ἐμπεριστατωμένη καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρουσα διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀμπελουργίαν καὶ πρῶξιν. Ἐχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐπὶ συγχρόνων ἐπιστημονικῶν κριτηρίων βασιζομένην, ἐν συνδυασμῷ οἰκολογίας καὶ φυσιολογίας τῶν φυτῶν, περιγραφὴν 17 ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἀμπελουργικῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀμπελουργικῶν δυνατοτήτων τούτων, ὡς καὶ τῶν ἀπαιτήσεων διαφορῶν ποικιλιῶν οἰνοποιΐας καὶ ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

1) *Εὐφημος Μνεία* εἰς τὸν κ. **Ἀντ. Χατζηαργυρόν**, φιλόλογον, διὰ τὸ βιβλίον του «*Μνημὲς Μικρᾶς Ἀσίας - 50 χρόνια μετὰ τὴν καταστροφή*», τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «*Μ. Θαβωρίτης*». Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει ἀναμνήσεις καὶ ἐντυπώσεις τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τοὺς τόπους ὅπου ἔζησε καθὼς καὶ ἀφηγήσεις τρίτων. Εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἀναμνήσεων παρατίθενται πληροφορίες διὰ τὴν τοπογραφίαν καὶ τὰ τοπωνύμια πολλῶν Μικρασιατικῶν περιοχῶν εἰλημμέναι ἀπὸ συγγράμματα ἀρχαίων καὶ νεωτέρων συγγραφέων. Αἱ πληροφορίες αὗται ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν συμβολὴν τοῦ ἔργου. Ὁ ἐνθουσιασμός, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὸ σύγγραμμα, εἶναι ἀξιέπαινος καὶ ἡ προσπάθεια συγκεντρώσεως ὅλων τῶν πληροφοριῶν συγκινητικὴ.

2) *Εὐφημος Μνεία* εἰς τὸν κ. **Γιάννην Γαλανοματίδη** διὰ τὴν συλλογὴν του ποντιακῶν ποιημάτων. Ὁ συγγραφεύς, μετὰ τὸν ἐκδοθέντα κατὰ τὸ 1970 τόμον ποντιακῶν ποιημάτων, ἐξέδωκε τὸ 1972 καὶ δεύτερον τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ποντιακὴ Μοῦσα Νο 2*», περιέχοντα ποιή-

ματα ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἔχουν γραφῇ εἰς τὴν κοινὴν νεοελληνικὴν, ἐνῶ πάντα τὰ λοιπὰ ἀκολουθοῦν τὴν ποντιακὴν ἔκφρασιν, συνοδεύονται δὲ ὑπὸ ποιητικῆς μεταφράσεως εἰς τὴν κοινὴν νεοελληνικὴν ὑπὸ τοῦ ιδίου. Τὰ ποιήματα διακρίνονται ἀπὸ ἰδιάζουσας χαρίεσσας ἀπλότητα. Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημεῖωτος εἶναι ἡ χάρις τῆς ποντιακῆς διαλέκτου, τῆς ὁποίας τὴν γνῶσιν καὶ τὴν καλλιέργειαν δὲν ἔπαυσε νὰ διατηρῇ ὁ συγγραφεύς.

3) *Εὐφημος Μνεία* εἰς τὴν Κυρίαν **Ἀγνὴν Μιχαηλίδου** διὰ τὸ βιβλίον τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τὸ παλῆρό Βαρώσι*», εἰς τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται κατὰ τρόπον κατατοπιστικὸν καὶ γλαφυρὸν ἡ ζωὴ τῆς πόλεως τῆς Ἀμμοχώστου ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος μέχρι σήμερον, μὲ τὰς συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων τῆς, τὴν κοινωνικὴν τῆς ζωὴν, τὴν πνευματικὴν κίνησιν καὶ τὸν πόθον τῆς διὰ τὴν Ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδῶν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὴν ἐνδόψυχην συμμετοχὴν τῶν Κυπρίων εἰς τὰς μεγάλας στιγμὰς τοῦ Ἑθνους δονοῦνται ἀπὸ πατριωτικὸν παλμόν.

4) *Εὐφημος Μνεία* εἰς τὸν κ. **Βασίλ. Πατριαρχεάν**, Ἐπιθεωρητὴν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ ἔργον τοῦ «*Δίπτυχον τῆς Ἐθνεγερσίας*». Τοῦτο ἐκδοθὲν εἰς 2αν ἔκδοσιν ἐξ 804 σελίδων, ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἐνοτήτων. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὸ «Ἐόρτιον», εἰς τὸ ὁποῖον μελετῶνται θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἔκρηξιν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 εἰς Μάνην, ἡ δευτέρα ἐνότης ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν περιώνυμον Διακήρυξιν ἢ Προειδοποίησιν ἐκ Καλαμάτας τῆς 23ης Μαρτίου 1821 καὶ τὸν συντάκτην αὐτῆς. Ἡ τρίτη ἐνότης περιλαμβάνει τὴν «Ἀνέκδοτον Ἀνθολογίαν τῶν ποιημάτων», δηλαδὴ τῶν πολεμιστηρίων ἀσμάτων τοῦ 1821 ἐκ 2.200 στίχων. Ἐπιτάσσεται πραγματεία περὶ τῆς Καρδαμύλης ὡς μυστικοῦ στρατηγείου διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ συγγραφεύς ἠθέλησε διὰ τῆς ἐκδόσεως νὰ δώσῃ μνημεῖον στοργῆς διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα.

5) *Ἑπαινος* εἰς τὸν κ. **Μιχ. Ἰατροῦ** διὰ τὸ βιβλίον τοῦ ὑπὸ τὸν τί-

τλον «*Πόθεν καὶ διατί*». Ὁ συγγραφεὺς μὲ θαυμαστὴν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονήν, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐργασθεὶς, κατώρθωσεν, ἀντλῶν ἐκ τῶν *ἀειρόων* ναμάτων τῆς ἑλληνικῆς Σοφίας (ἀπὸ Ὀμήρου καὶ ἑξῆς), νὰ συνοψίσῃ εἰς ἓνα καλαίσθητον τόμον καὶ νὰ μεταλαμπαδεύσῃ εἰς γλῶσσαν ὥραϊαν καὶ θέλγουσαν τὸ ὑψηλόν, ἀκατάλυτον καὶ διαιώνιον ἑλληνικὸν πνεῦμα.

6) ᾽Επαινος εἰς τὸν κ. **Χριστόδουλον Παπαχριστοδούλου**, συνταξιοῦχον γυμνασιάρχην, διὰ τὸ ἔργον τοῦ «*Ἱστορία τῆς Ρόδου*». Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὁ συγγραφεὺς συνέλεξε μετ' ἐπιμελείας ἀφθονον ὕλικόν, ἐχρησιμοποίησε δὲ κατὰ τρόπον εὐσυνείδητον τὰς προσιτὰς πηγὰς καὶ τὰ ξενόγλωσσα βοηθήματα περὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ρόδου. Αἱ περιεχόμεναι εἰς αὐτὸ παντοῖαι πληροφορίες περὶ θεμάτων τῆς προσφάτου ἱστορίας τῆς νήσου ἀποτελοῦν χρήσιμον ὕλικόν διὰ τὸν μέλλοντα ἱστορικόν.

7) ᾽Επαινος εἰς τὴν Κυρίαν **Κούλαν Ξηραδάκη** διὰ τὸ δίτομον ἔργον τῆς «*Παρθεναγωγεία καὶ δασκάλες τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ*». Ἡ συγγραφεὺς προσφέρει εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας ἱστορίας, ἀπὸ τοῦ 1882 καὶ ἑξῆς, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εὗρεν εἰς τοὺς τόμους τῶν «*Πράξεων ἀπονομῆς συντάξεων*» τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὸ ὕλικόν, τὸ ὁποῖον ἠρεύνησεν ἡ Κυρία Ξηραδάκη, ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὴν νὰ καταστήσῃ ἐπωνύμους τὰς ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγνώστους διδασκαλίσσας τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ. Ἡ συγγραφεὺς διευκρινίζει τὰς σχέσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἀπὸ τῆς Β. Ἡπείρου μέχρι τοῦ Πόντου διὰ τῆς Ἀνατ. Θράκης, καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῆς Καππαδοκίας, Βιθυνίας, Κύπρου καὶ Αἰγύπτου πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ φιλολογικοὺς συλλόγους τῶν περιοχῶν αὐτῶν καὶ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον.

8) ᾽Επαινος εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Κανέλλον**, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ποιητικὸν ψευδώνυμον Φοῖβος Δέλφης, διὰ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν τοῦ «*Ἠνίοχος*». Ὁ Δέλφης ἀπὸ ἀπόψεως ποιητικῆς παραγωγῆς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς ποιητικὸν καταρράκτην, ἀενάως ρέοντα, ὅπως ἡ Κασταλία πηγὴ ἐκ τῶν ρωγμῶν τοῦ Παρνασσοῦ. Ὁ ποιητικὸς του ροῦς, ἀφοῦ ἀρδεύσῃ εἰς μεγάλην ἔκτασιν τοὺς Δελφικοὺς χώρους, ἀφοῦ ἐλε-

γειακῶς ὑμνήσῃ τὴν ἐκεῖ θανοῦσαν καὶ ταφεῖσαν μητέρα του, ὑπερεκχειλίζει καὶ κατακλύζει ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγκωμιάζεται ἡ ἀρχαία, ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ εἰδωλολατρικὴ ὠραιότης, κατὰ κύριον λόγον.

9) *ῥΕπαινος* εἰς τὸν κ. **Δημήτριον Παυλίδην** διὰ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἡ τελευταία καταφυγή*». Ἡ συλλογὴ αὕτη ἀποτελεῖ τὸ διασωθὲν ἔργον ὁλοκλήρου ἐβδομηκονταετοῦς ζωῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ποιητής, ἀποφεύγων ἐπιμελῶς τὴν δημοσιότητα, προσεπάθησε νὰ ἀναζωπυρώσῃ ποιητικὴν παράδοσιν σχεδὸν ὁλοκληρωτικῶς ἐκλιποῦσαν καὶ περιφρονημένην ὑπὸ τῶν τελευταίων γενεῶν. Οἱ στίχοι τῆς προσφέρουν τὴν δρόσον τῆς πρωτοτυπίας. Ὑπὸ τὴν εὐθυμον καὶ χαριτωμένην μορφήν κρύπτονται συγκίνησις, τρυφερότης καὶ ἀνθρωπισμός. Πέραν τούτου, ὅμως, ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Παυλίδη εἰς τὴν μετάφρασιν γνωστῶν χαρακτηριστικῶν ποιημάτων σπουδαίων Ρώσων ποιητῶν, τὰ ὁποῖα οὕτω καθίστανται προσιτὰ εἰς τὸ εὐρύτατον κοινόν.

10) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Εὐγένιον Μιχαηλίδην**, Διευθυντὴν τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῶν Σπουδῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πρώην Διευθυντὴν Πατριαρχικῶν Περιοδικῶν καὶ γνωστὸν παλαίμαχον δημοσιογράφον τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τὰ δύο ἔργα του «*Βιβλιογραφία τῶν Ἑλλήνων Αἰγυπτιωτῶν (1823 - 1966)*» καὶ «*Πανόραμα*», ἥτοι εἰκονογραφημένην ἱστορίαν τοῦ Δημοσιογραφικοῦ Περιοδικοῦ Τύπου τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων (1862 - 1972). Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, συνταχθέντα ὑπὸ ἀνδρὸς ἄριστα γνωρίζοντος τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ, εἶναι χρήσιμα διὰ τὴν ἔρευναν τῆς Δημοσιογραφίας, τῆς Λογοτεχνίας καὶ γενικώτερον τοῦ πνευματικοῦ βίου τῶν Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον.

11) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Πέτρον Γαρουφαλιάν** διὰ τὸ ἔργον του «*Πύρρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου*». Τὸ βιβλίον, δευτέρα ἐκδοσις μελέτης δημοσιευθείσης τὸ 1946, ἀποτελεῖ ἀξιολογωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος συνταχθεῖσαν κατὰ παραδειγματι-

κὸν τρόπον. Γραμμένον εἰς γλῶσσαν ρέουσιν καὶ ἀκριβῆ, πλουτίζεται μὲ σπουδαιοτάτας καὶ μακρὰς ὑποσημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας παρέχονται μὲ ἀξιοσημείωτον πληρότητα αἱ ἀπόψεις τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν φιλολόγων δι' ἀμφισβητούμενα γεγονότα, δι' ἀμφισβητουμένης χρονολογίας καὶ ἐρμηνείας τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν ὡς καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτας συμπεράσματα τοῦ συγγραφέως. Τὸ προστεθὲν εἰς τὴν 2^{αν} ἔκδοσιν ἐπιμετρον περιέχει κεφάλαια, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν πλήρη γνῶσιν καὶ ἱκανότητα χρησιμοποίησεως τῶν ἀρχαίων πηγῶν ὡς καὶ τῆς ὑπὸ νεωτέρων συγγραφέων χρήσεως αὐτῶν, ἱκανότητα τοῦ συγγραφέως νὰ διακρίνῃ τὴν ἀξίαν πληροφοριῶν καὶ ὑποθέσεων, ἀρχαίων καὶ νέων.

12) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Βασίλειον Λαζανᾶν** διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ ἔργου τοῦ Goethe «*Ρωμαϊκὰ Ἐλεγεία*», μετὰ προλεγομένων καὶ ἀναλυτικῶν σχολίων τοῦ ἰδίου. Πρόκειται περὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, διακρινομένης ὑπὸ κριτικῆς, ἀναλυτικῆς, ἀλλὰ καὶ μεταφραστικῆς πληρότητος. Ἡ ἀριότης συνθέσεως αὐτῆς εἶναι δεῖγμα ἐμβριθοῦς, ἀλλὰ καὶ ἄκρως εὐσυνειδήτου φιλολόγου, γνωστοῦ ἄλλωστε λίαν εὐφήμως καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων κριτικῶν ἐπεξεργασιῶν ἔργων ἄλλων Γερμανῶν Ποιητῶν.

13) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Ρήγαν Ρηγόπουλον** διὰ τὸ ἔργον τοῦ «*Μυστικὸς πόλεμος. Ἑλλάδα - Μ. Ἀνατολὴ 1940 - 1942*». Τὸ βιβλίον, ἀμάλγαμα ἱστορίας καὶ λογοτεχνίας, ἀναφέρεται εἰς μίαν ἡρωϊκὴν περιόδον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑθνους, ἡ βιβλιογραφία τῆς ὁποίας εἶναι μᾶλλον περιορισμένη. Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀπλὴν ἐξιστόρησιν καὶ παράθεσιν τῶν γεγονότων μὲ λιτότητα, σαφήνειαν, καθαρὰν σκέψιν, ἀνδρικὸν καὶ ἄδρὸν τρόπον γραφῆς, μᾶς προσφέρει ἐν ἱστορικῶν βιβλίων, γραμμένον ἀπὸ τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ περιεχομένου του, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐν λογοτέχνημα χαρακτηριστικῶς ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον περιβάλλεται ἀπὸ τὰς προαναφερθεῖσας ἀρετάς.

14) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Μηνᾶν Δημάκην** διὰ τὸ ποιητικόν του ἔργον ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «*Ποιήματα*» («*Φύλλα τέχνης*», «*Χαμένη Γῆ*» καὶ «*Καμμένα Καράβια*»). Οἱ στίχοι του — παραδοσιακοὶ οἱ πρῶ-

τοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν μοντέρναν τέχνην οἱ τελευταῖοι— διακρίνονται ἀπὸ ἐνότητα διαθέσεως καὶ ἐκφραστικῆς καὶ ἀπὸ φυσιολατρείαν συνεχῆ καὶ ἔντονον. Ὁ ποιητὴς ἐνατενίζει τὴν ζωὴν μὲ ρωμαντικὸν σκεπτικισμόν διαπνεόμενον ἀπὸ σταθερὰν μελαγχολίαν. Ὁ πόνος τοῦ προσλαμβάνει πολλὰς φορὰς συγκινητικὴν τρυφερότητα.

15) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Τραυλὸν** διὰ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ κατόπιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἔργον τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Εἰκονογραφημένον Λεξικὸν τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν*». Τὸ σύγγραμμα καλύπτει μακροτάτην χρονικὴν περίοδον τῆς ζωῆς τῶν Ἀθηνῶν, 3.000 π.Χ. μέχρι τοῦ 300 μ.Χ., καὶ περιλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν φωτογραφίας μνημείων τῶν Ἀθηνῶν, εἰλημμένας ἐκ γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἀρχείων, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶναι πράγματι καλλιτεχνικὰ ἐπιτεύγματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου 162 σχέδια τοῦ κ. Τραυλοῦ, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶναι νέα καὶ μοναδικὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια, συμβάλλοντα σπουδαίως εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν γνώσεών μας περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

Τὸ πολυσέλιδον κείμενον παρέχει περιεκτικὰς πληροφορίας διὰ τὰ μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Ναοί, ἱερά, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ κτήρια, ὡς καὶ τὰ συναφῆ πρὸς ταῦτα ἔργα γλυπτικῆς καὶ ζωγραφικῆς, ἱστοροῦνται μὲ ἀκρίβειαν, μὲ συνδυαστικὴν κρίσιν, μὲ βαθεῖαν γνώσιν καὶ πληρότητα σπανίαν. Δι' ἀμφισβητούμενα θέματα καὶ προβλήματα ὁ συγγραφεὺς παρέχει σοφὰς λύσεις ἐπιστημονικῶς τεκμηριωμένας καὶ βασισμένας εἰς ἰδίας τοῦ ἀνασκαφῆς, ἐρεῦνας καὶ μελέτας τεσσαράκοντα ὅλων ἐτῶν. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἔργον τοῦ θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὴν μελέτην τῆς τοπογραφίας καὶ τῶν μνημείων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἀποβῇ θεμελιῶδες καὶ ἀπαραίτητον βοήθημα τόσον διὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ὅσον καὶ διὰ τοὺς μελετητὰς ἐν γένει τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

16) Τὸ *Βραβεῖον* Σπύρου Μοτсенίγου, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 30.000, ἀθλοθετηθέντος ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Λίτσας Παπᾶ - Μοτсенίγου, προκηρυχθὲν πρὸς βράβειυσιν διαπρέποντος Ἑλλήνος μουσικοῦ

ἐκτελεστοῦ ἐκ τῶν νεωτέρων, ἀπονέμεται εἰς τὸν πιανίσταν κ. **Ἀρην Γαρουφαλῆν**, 31 ἐτῶν. Ὁ κ. Γαρουφαλῆς, ὁ ὁποῖος ἀπεφοίτησε τοῦ Ἑθνικοῦ Ὀδείου εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν, ἐτιμήθη διὰ βραβείων εἰς πανελληνίους διαγωνισμούς, διεκρίθη εἰς τὸν Διεθνῇ Διαγωνισμόν πιάνου Beethoven τῆς Βιέννης, τὸ 1969, καὶ ἔδωσε ρεσιτάλ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποτελεῖ δὲ περίπτωσιν ἐκπληκτικῆς ἀνόδου νέου καλλιτέχνου.

17) **Ἀργυροῦν Μετάλλιον** εἰς τοὺς κ. **Δημήτριον Ροντήρην**, **Ἀλέξανδρον Μινωτῆν** καὶ **Κάρολον Κούν** διὰ τὸ ἐπὶ δεκαετίας σκηνοθετικὸν αὐτῶν ἔργον.

Ὁ κ. **Δημήτριος Ροντήρης**, Θεατρικὸς Διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε, διεμόρφωσε καὶ ἀνέδειξε πολλοὺς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἄξιος διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Φώτου Πολίτη ἐδίδασκεν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Θέατρον ἀρχικῶς διὰ παραστάσεων ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τὴν ἀρχαίαν τραγωδίαν, τὸ Σαιξπηρικὸν καὶ τὸ ἐν γένει κλασσικὸν καὶ σύγχρονον θέατρον, διὰ παραστάσεων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ὅλοι ἐνθυμούμεθα, ἐλάμβανον μορφήν ἱεροτελεστίας, μὲ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ὑπευθυνότητα, αἱ ὁποῖαι τὰς ἐχαρακτήριζαν. Ἐν συνεχείᾳ, δι' ἰδιωτικοῦ πλέον θιάσου ἀρχαίας τραγωδίας, ἐξεστράτευσε πρὸς τὰς πέντε ἡμέρας, παρουσιάζων μὲ μυρίους κόπους καὶ ἀφαντάστους θυσίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν θεατρικὸν θαῦμα. Ὁ Ροντήρης ἠρνήθη νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τὴν προχειρότητα τῆς ἐποχῆς.

Ὁ κ. **Ἀλέξης Μινωτῆς** ἔχει τριπλὴν ιδιότητα, σκηνοθέτου, ἡθοιοῦ καὶ συγγραφέως. Ὁ σφυγμὸς τῆς διπλῆς καλλιτεχνικῆς παρουσίας του ὡς ἐξαίρετου ἡθοιοῦ καὶ διαπρεποῦς σκηνοθέτου ἠκούετο μέχρι τῆς χθὲς ἐντόνως. Ἐπὶ ἔτη καὶ ὡς θιασάρχης ἐλευθέρου θεάτρου, μεταφέρων τὸν θιάσόν του κατ' ἔτος εἰς νέαν σκηνήν, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς διεμόρφωνε διὰ ν' ἀναβιβάζῃ ἔργα ποιότητος καὶ ἀξίας εἰς πεῖσμα τῶν χαμηλῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ μεγάλου κοινοῦ. Εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἐκδοθὲν ἔργον του «*Εμπειρικὴ Θεατρικὴ Παιδεία*» ὁγκῶδες βιβλίον ὃχι «περὶ Θεάτρου» ἀλλὰ «ἐκ τοῦ Θεάτρου», ὅπως παρα-

στατικώτατα τὸ χαρακτηρίζει ὁ ἴδιος, ὁ ἡθοποιὸς καὶ σκηνοθέτης μᾶς παρουσιάζεται ὡς πνευματικὸς θεατρικὸς ἄνθρωπος καὶ δόκιμος συγγραφεύς, βαθὺς διεισδυτὴς καὶ ἀνατόμος, χάρις εἰς τὴν μεγάλην θεατρικὴν του πεῖραν, τοῦ πνεύματος τῶν μεγάλων ποιητικῶν καὶ θεατρικῶν μορφῶν, ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Σαίξπηρ, ἕως καὶ τῶν συγχρόνων θεατρικῶν συγγραφέων. Πέραν τούτου, τὸ βιβλίον ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐξ ἐπόψεως μορφώσεως τῶν νεωτέρων γενεῶν τῶν ἡθοποιῶν. Ὁ ἐκ 281 σελίδων τόμος, περικλείων τὰ δῶρα τῆς πολυετοῦς ἐμπειρίας ἐνὸς πρωταγωνιστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἀποτελεῖ διδαχὴν μεγάλης ἀξίας διὰ τοὺς νέους ἡθοποιοὺς καὶ πολύτιμον βοήθημα διὰ τὴν περικλειομένην εἰς αὐτὸ σοφίαν ἐνὸς κορυφαίου συναδέλφου των.

Ὁ κ. **Κάρολος Κούν** ἀπέμεινε σήμερον ὁ μόνος ἐκ τῶν τριῶν προτεινομένων, ὁ ὁποῖος μὲ ἔνθεον ζῆλον, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν ἐξακολούθει τὴν ὑποδειγματικὴν ἀπὸ δεκαετηρίδων προσφορὰν του εἰς τὸ ἑλληνικὸν θέατρον, διὰ τῆς παρουσιάσεως ἔργων ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου μέχρι τῆς ἐντελῶς συγχρόνου παγκοσμίου παραγωγῆς. Χάρις εἰς τὸν κ. Κούν, ἡ Ἑλλὰς ἐγνώρισε, καὶ εὐχόμεθα νὰ γνωρίζῃ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη, ὅλας τὰς θεατρικὰς τάσεις καὶ ἐποχάς, εἰς παραστάσεις μοναδικὰς εἰς τὸ εἶδος των. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἑλληνικὴν ἀναγνώρισιν, ἀλλὰ καὶ εὐρωπαϊκὴν. Τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Κούν, δημιουργικόν, ἀνήσυχον, ἀποκαλυπτικόν, κατορθώνει διὰ τοῦ χαρίσματος τοῦ μεγάλου Διδασκάλου, νὰ εἰσχωρῇ εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἡθοποιοὺς του, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ διαπλάθῃ τὸν ἐσωτερικὸν καλλιτεχνικὸν των κόσμον, διὰ νὰ μεταδοθῇ οὗτος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ κοινὸν ὡς ἐντελῶς ἀτομικὸν των βίωμα καὶ ἐπίτευγμα. Οὕτω, εἰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται οἱ Ἕλληνες ἡθοποιοί, οἱ ὁποῖοι διεπλάσθησαν ἀπὸ τὰ ἄξια χέρια τοῦ Καρόλου Κούν.

*

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὰ προκηρυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη τέσσαρα βραβεῖα. Ταῦτα, μετὰ γνώμην τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἀπονέμονται ὡς ἀκολούθως :

1) Τὸ *Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος* δι' ἔργον ποιητικόν, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχμῶν 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὴν *Λιλὴν Ἰακωβίδου* διὰ τὴν ποιητικὴν συλλογὴν τῆς «*Κοσμοεῖδωλα*». Ὅλα τὰ ποιήματα τῆς συλλογῆς εἶναι πηγαῖα, διαπεποτισμένα ἀπὸ ἀγνὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Ἄνθρωπον καὶ τὴν Ἐλευθερίαν του. Οἱ ὀλιγόλογοι στίχοι τῆς εἶναι προῖδον εὐαισθήτου βιώσεως καὶ τιμίου πλαστικοῦ μόχθου.

2) Τὸ *Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος* δι' ἔργον ἀφηγηματικοῦ πεζοῦ λόγου, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. *Πᾶνον Καραβίαν* διὰ τὸ μυθιστόρημά του «*Ἀστερισμοί*». Εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου ἔχομεν τὸ ἐξαίρετον ἀποτέλεσμα ἁρμονικῆς συν-εργασίας πείρας, εὐαισθησίας, παιδείας καὶ μακρᾶς πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ κατασκευὴ τῶν «*Ἀστερισμῶν*» δὲν ἀφίσταται τῆς συγχρόνου τεχνικῆς, ἡ ὁποία δὲν περιορίζεται εἰς αὐστηρὰν κατάταξιν τῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν πράξεων τῶν ἡρώων τοῦ μυθιστορήματος καὶ δὲν ἀφίνει κενὰ ἢ ἐρωτηματικά. Εἰς τοὺς «*Ἀστερισμοὺς*» συμπλέκονται καθιερωμένοι καὶ νέοι, καθαρῶς προσωπικοί, τρόποι ἀφηγήσεως, δίδεται ζωὴ καὶ ἀληθοφάνεια εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ μυθιστορήματος καὶ προπάντων εἰκονίζονται καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀναντιρρήτως εἶναι ἐλληνικαί, ἀλλὰ ἔχουν καὶ κάτι τὸ καθολικώτερον, τὸ γνῶρισμα τῆς ἐποχῆς μας. Ὑπάρχει εἰς τὰς σελίδας τῶν «*Ἀστερισμῶν*» καὶ πάθος καὶ στοχασμὸς καὶ ἐξαιρετικὴ ποιότης λόγου, ἡ ὁποία τοὺς ἐξασφαλίζει μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὴν ἐλληνικὴν πεζογραφικὴν παραγωγὴν τῶν τελευταίων ἐτῶν.

3) Τὸ προκηρυχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος *Οὐράνη βραβεῖον* διὰ τὸ δοκίμιον, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. *Ἀλέξην Μινωτῆν* διὰ τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν βιβλίον του ὑπὸ τίτλον: «*Ἐμπειρικὴ Θεατρικὴ Παιδεία*».

4) Τέλος, τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Οὐράνη* εἰς μνήμην Μιλτιάδου καὶ Μαρίας Νεγρεπόντη, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 100.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. *Δημήτριον Σιατόπουλον* διὰ τὸ ἔργον του «*Τὸ Θέατρο τοῦ Εἰκοσιένα*». Πρόκειται περὶ

ἐξόχως ἐνδιαφέροντος βιβλίου, καλύπτοντος τὴν θεατρικὴν ἐν γένει ἑλληνικὴν κίνησιν, τόσον εἰς ἔργα πρωτότυπα ὅσον καὶ εἰς μεταφράσεις, μιᾶς ὁλοκλήρου ἑκατονταετίας (1720 - 1830), ἡ ὁποία βρίθκει ἀπὸ δρᾶσιν προεπαναστατικὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ἑλλαδικῶν χώρων. Ἡ προσφορὰ τοῦ συγγραφέως, προῖδον φανεροῦ ἐρευνητικοῦ καὶ συνθετικοῦ μόχθου, εἶναι πράγματι πολύτιμος, διότι δι' αὐτῆς ρίπτεται φῶς εἰς τὴν πλουσίαν καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ἐθνικῆς θεατρικῆς κίνησιν τῆς ὥς ἄνω περιόδου.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

1) ὙΠΕΡΒΑΣΙΣ εἰς τὴν κυρίαν **Μάρθαν Τελάκη**, κάτοικον Ἀγίου Ἀθανασίου Δράμας, ἥτις ἀψηφήσασα τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς διὰ τὴν ζωὴν τῆς κίνδυνον, ὥρμησεν ἐντὸς καιομένης γειτονικῆς οἰκίας καὶ ἀπέσπασεν ἐκ τῶν φλογῶν τὴν ἐντὸς αὐτῆς εὐρισκομένην γραῖαν Σωτήραν Παπουλίδην καὶ τὸν διετὴ ἐγγονόν τῆς Παναγ. Γαλεάδην, διασώσασα αὐτοὺς ἐκ βεβαίου θανάτου.

2) ὙΠΕΡΒΑΣΙΣ εἰς τὴν ἐν **Gastonia Ἀδελφότητα Ἀραχωβιτῶν «Καρναί»**, διὰ τὴν ἐπὶ 50ετίαν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἁλλοδαπήν. Εἰς τοὺς δύο τόμους, τοὺς ὁποίους ἐξέδωκεν ἡ ἀδελφότης, περιγράφεται ἡ δρᾶσις τῶν ἀποδήμων τέκνων τῆς Κοινότητος Καρυῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς πατρίδος διατηροῦνται μετὰ μεγάλης συνεπειᾶς καὶ αὐστηρότητος.

3) ὙΠΕΡΒΑΣΙΣ εἰς τοὺς **Ἐμμανουὴλ Βολακάκη** καὶ **Θρασύβουλον Πανταζῆ**ν λεμβούχους, οἵτινες ἀντιληφθέντες τὴν 15^{ην} Ἰουλίου 1973 εἰς Πέραμα πλοῖον καιόμενον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἔμφορτον ἀπὸ φιάλας ὑγραερίου ἀντὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον, λόγῳ τῆς ἐπικειμένης ἐκρήξεως, περιοχὴν, ἐπλησίασαν τὸ καιόμενον πλοῖον καὶ ὁ μὲν Βολακάκης κατώρθωσε μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ παραλάβῃ ἐκεῖθεν τοὺς δύο ἐπιζῶντας τραυματίας καὶ νὰ τοὺς ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν ξηράν, ὁ δὲ Πανταζῆς ἔσπευσε πρὸς ἐκεῖ πλησίον ἡγκυροβολημένον ἄλλο πλοῖον, ὁπόθεν παρέλαβεν ἑπτὰ ἄτομα εὐρισκόμενα εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην καὶ καλοῦντα εἰς βοήθειαν. Ἡ Ἀκαδημία ἐκτιμῶσα

τὴν γενναιότητα καὶ ἐθελουσίαν τῶν δύο ἀνωτέρω λεμβούχων ἀπεφάσισε νὰ ἀπονείμῃ εἰς αὐτοὺς ἔπαινον.

4) Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Παναγιώτην Παπαγαρυφάλλου** μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 40.000, ἐκ τῆς ἀθλοθεσίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀνέκδοτον ἐργασίαν, δι' ἧς ὁ συγγραφεὺς διεξεδίκησε τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖον διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς παραμονάς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τῆς συμβολῆς τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἀγῶνος καὶ τῶν προσπαθειῶν καὶ πηγαίων ἐφαρμογῶν συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως πρὸ τοῦ νόμου 602/1915 περὶ Συνεταιρισμῶν. Ἡ ὑποβληθεῖσα ἐργασία εἶναι προῖδον μόχθου μεγάλου.

5) Τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖον εἰς μνήμην Ἀλέκου Δράκου, μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δρχ. 50.000, ἀθλοθετούμενον ὑπὸ τῆς συζύγου του κυρίας Λίλως Δράκου, διὰ τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης μὲ θέμα τὰς αἰσθητικὰς θεωρίας τῆς συγχρόνου τέχνης, ἀπονέμεται εἰς τοὺς κυρίους **Θεόδωρον Σκαλτσᾶν** καὶ **Τάκην Παρλαβάντζαν**, διὰ τὰς δύο ὑπ' αὐτῶν ὑποβληθεῖσας, ἀνωνύμως ἐργασίας. Τὸ χρηματικὸν ἔπαθλον τοῦ βραβείου ὁρισθὲν ἀρχικῶς εἰς δρχ. 50.000 καὶ αὐξηθὲν ἐκ τῶν ὑστέρων ὑπὸ τῆς ἀθλοθέτιδος εἰς δρχ. 60.000 κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοιρίαν.

Ὁ κ. **Παρλαβάντζας** ἀναπτύσσει τὰς ιδέας του στηριζόμενος πάντοτε εἰς ἀντίστοιχα ἔργα τέχνης. Αἱ παρατηρήσεις του διὰ τὰ ἐξεταζόμενα ἔργα εἶναι γενικῶς ὀρθαὶ καὶ δεικνύουν εὐαισθησίαν καὶ λεπτότητα πνεύματος. Ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἐργασία δεικνύει ὅτι ὁ συγγραφεὺς γνωρίζει καλῶς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. **Σκαλτσᾶ** ἀποτελεῖ πρωτότυπον πραγματείαν. Ὁ συγγραφεὺς ἐργάζεται μὲ ἐν σύστημα ἐννοιῶν, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ κατὰ μέγα μέρος ὁ ἴδιος. Ἡ ὑποβληθεῖσα ἐργασία μαρτυρεῖ ἐμπειρίαν περὶ τὴν ὕλην τῆς τέχνης, γνῶσιν τῶν διαφόρων θεωριῶν περὶ τέχνης καὶ γενικωτέραν θεωρητικὴν κατάρτισιν.

6) *Βραβεῖον* εἰς τοὺς Ἀνωτάτους Λειτουργοὺς τῆς Μέσης Παιδείας κυρίους **Ἀθανάσιον Ἀτσαβέν, Χρῆστον Θεοδωρᾶτον, Δημήτριον Φιλάρετον** καὶ κυρίαν **Εὐαγγελίαν Μωραΐτου**. Οὗτοι προσέφερον λίαν σημαντικὰς ὑπηρεσίας ἐπὶ δεκαετίας εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Εἰδικώτερον :

Ὁ κ. **Ἀθανάσιος Ἀτσαβές**, ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν ὡς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Κέντρον, ἐπέδειξεν ἰδιαίτερος ἀξιόλογον δρᾶσιν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον ὡς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἑλληνικῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς συμβαλὼν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἑλληνικῶν τούτων σχολείων, ἰδίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, τιμηθεὶς διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ διὰ παρασῆμων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ὁ κ. Ἀτσαβές ἔχει δημοσιεύσει πλείστας μελέτας καὶ ἄρθρα εἰς τεύχη ἢ περιοδικά, περιεχομένου παιδαγωγικοῦ, διδακτικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ φιλολογικοῦ.

Ὁ κ. **Χρῆστος Θεοδωρᾶτος**, ὑπηρετήσας ἐπὶ δεκαετίαν τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν, ἀνελθὼν ὅλᾳς τὰς βαθμίδας τῆς Ἱεραρχίας μέχρι τῆς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, διεκρίθη πανταχοῦ διὰ τὴν γενικωτέραν πνευματικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν δραστηριότητά του. Κατὰ τὴν ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφὴν τῶν Ἰονίων Νήσων τὸ 1953, ὡς Γυμνασιάρχης μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσε τὰ Ἀρχεῖα τῶν Σχολείων, Βιβλιοθήκας καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα. Ὡς προσωπάρχης δὲ καὶ Διευθυντὴς Παιδείας τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀποκαταστάσεως Σεισμοπλήκτων Νήσων, ἐκτὸς τῆς ταχυτάτης λειτουργίας καὶ ὀριστικῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν Σχολείων ἦν ἐπέτυχεν ν' ἀποκαταστήσῃ, συνεκρότησε Μουσεῖον Χριστιανικῆς Τέχνης ἐν τῇ Μονῇ Ἀγίου Ἀνδρέου παρὰ τὸ Ἀργοστόλιον καὶ ἔθηκε τὰς πρώτας βάσεις τοῦ Ἱστορικοῦ καὶ Λαογραφικοῦ Μουσείου Κεφαλληνίας. Ὁ κ. Θεοδωρᾶτος ἔχει ἐπίσης δημοσιεύσει πολλὰς πραγματείας ἱστορικοῦ, φιλολογικοῦ, παιδαγωγικοῦ περιεχομένου καὶ ἔχει μεταφράσει Ἀρχαίους Ἑλλήνας Συγγραφεῖς.

Ὁ κ. **Δημήτριος Φιλάρετος** υπηρέτησε τὴν Ἐθνικὴν Παιδείαν ἐπὶ 35 ἔτη καὶ ἀνῆλθεν ὡσαύτως ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας μέχρι τῆς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, διακριθεὶς πανταχοῦ διὰ τὴν γενικωτέραν πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν δρασιν. Εἶναι συγγραφεὺς πλείστων πραγματειῶν ἐπιστημονικῶν καὶ παιδαγωγικῶν.

Ἡ κυρία **Εὐαγγελία Μωραΐτου**, ἡ πρώτη Ἑλληνὶς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδευσεως καὶ ἡ μόνη μέχρι σήμερον, διεκρίθη ὡς ἐκπαιδευτικὸς ἡγέτης διὰ τὴν διοικητικὴν δεξιότητα καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἱκανότητα, τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς τὸ παιδί καὶ τὸν ἐκπαιδευτικὸν λειτουργόν. Ἰδιαίτερος ἐπέτυχεν εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ψυχολογικὴν ἔρευναν καὶ τὴν διοικητικὴν καὶ ἐδημοσίευσεν πρωτοτύπους ἐργασίας.

7) **Βραβεῖον** μεταθανατίως εἰς τὸν **Ἐλευθέριον Ἐλευθεριάδην** τοῦ Νικολάου, μαθητὴν τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ Γυμνασίου Ἐδέσσης, 15 ἐτῶν. Οὗτος τὴν 23^{ην} Ἰουνίου τρέχ. ἔτους ἐκολύμβη μετὰ τοῦ Δημητρίου Κοντομιχάλη, ἐργάτου, 25 ἐτῶν, εἰς τεχνητὴν λίμνην παρὰ τὴν Ἐδεσσαν. Αἴφνης ὁ δεύτερος ἐξ αὐτῶν, δι' ἄγνωστον αἰτίαν, ἤρχισε καλῶν εἰς βοήθειαν καὶ ἐξηφανίσθη ἐντὸς τῶν ὑδάτων. Ὁ νεαρὸς μαθητὴς Ἐλευθεριάδης ἔσπευσε τότε εἰς βοήθειάν του, ἀλλ' ἀντὶ νὰ σώσῃ τὸν πνιγόμενον, οὗτος παρέσυρε τὸν Ἐλευθεριάδην εἰς τὸν βυθόν. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει τὴν πράξιν αὐτὴν ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ.

8) **Ἀργυροῦν Μετάλλιον** εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον **Ἐργαζομένων Νεανίδων**, γνωστὸν μέχρι πρό τιнос ὡς Σύλλογον Ἀπόρων Γυναικῶν. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἤδη κατὰ τὸ ἔτος 1872 ἔθεσεν ὡς σκοπὸν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀπόρων γυναικῶν, ἐκπαίδευσιν τόσον γραμματικὴν ὅσον καὶ ἐπαγγελματικὴν. Ὁ Σύλλογος αὐτός, ὁ ὁποῖος ἰδρύθη ὑπὸ Κυρίας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐμπνευσμένον σωματεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνελάμβανε νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ μεταδίδῃ μίαν τέχνην εἰς ἀπόρους γυναῖκας, δημιουργήσας ἀντίστοιχα ἰδιόκτητα ἐργαστήρια, ὅπου ἐπὶ ἓνα αἰῶνα ἐδιδάχθησαν χιλιάδες ἄποροι γυναῖκες

τάς κατὰ παράδοσιν τέχνας τῆς ὑφαντουργικῆς, τοῦ κεντήματος, τῆς ταπητουργίας καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν τῆς ἐλληνικῆς χειροτεχνίας. Εἰς μίαν ἐποχὴν, ὅτε ἡ Πολιτεία οὐδὲ πόρρωθεν εἶχε καὶ ὑποψιασθῆ ποίαν σημασίαν εἶχεν ἡ κατὰ παράδοσιν χειροτεχνία, εὐρέθησαν κυρίαι τῆς κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς ιδρύσεως τοῦ Συλλόγου διέσφζον τὴν παράδοσιν τῆς χειροτεχνίας, συνάμα δὲ ἐφωδίαζον τὰς ἀπόρους γυναῖκας μὲ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις, ὥστε ἐργαζόμεναι νὰ δύνανται νὰ ζήσουν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀπονεμόμενα βραβεῖα. Ἡ Ἀκαδημία προκηρύσσει εἴκοσι πέντε (25) νέα βραβεῖα, ἑξ ὧν ἑπτὰ (7) τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ἑνδεκα (11) τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἑπτὰ (7) τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ὅρων ἐκάστης προκηρύξεως θὰ γίνουν γνωσταὶ διὰ τοῦ αὐριανοῦ ἡμερησίου τύπου.
